

Zsolt. 42

Zsolt. 42.1

Az éneklőmesternek; * Kóráh fiainak tanítása.

Zsolt. 42.2

Mint a szarvas kívánczik a folyóvizetkre, úgy kívánczik az én lelkem hozzád, oh Isten!

Zsolt. 42.3

Szomjuhozik lelkem Istenhez, az élő Istenhez; mikor mehetek el és jelenhetek meg Isten előtt?

Zsolt. 42.4

Könyhullatásom volt kenyerem éjjel és nappal, mikor mindennap azt mondták nékem: „Hol van * a te Istened?”

Zsolt. 42.5

Mikor ezekről emlékezem, megkeseredem lelkemben; mert nagy csoportban vonultam *ezelőtt* és ujjongó örömmel és hálaadással * vezettem őket, az ünneplő sokaságot, az Isten házáig.

Zsolt. 42.6

Miért csüggedsz el * lelkem és nyughatatlankodol bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki az ő orczájának szabadításáért.

Zsolt. 42.7

Istenem! elcsügged bennem az én lelkem; azért emlékezem reád a Jordán és Hermon földjéről, a Miczár hegyéről.

Zsolt. 42.8

Örvény örvényt hív elő zuhatagjaid hangjára; minden vízáradásod és hullámod összezsap * fölöttem!

Zsolt. 42.9

Nappal kiküldte kegyelmét az Úr, éjjel éneke volt velem, imádság az én életem Istenéhez.

Zsolt. 42.10

Hadd mondjam Istennek, az * én kőszálamnak: Miért felejtkeztél el rólam? Miért kell gyászban járnom ellenség háborgatása miatt?

Zsolt. 42.11

Mintha zúzódás volna csontjaimban, mikor gyaláznak engem az én szorongatóim, naponként ezt mondván nékem: Hol van a te Istened?

Zsolt. 42.12

Miért csüggedsz el lelkem, és miért nyughatatlankodol bennem? Bízzál Istenben, mert még * hálát adok én néki, az én szabadítómnak és Istenemnek.

Zsolt. 43

Zsolt. 43.1

Ítélj meg engem oh Isten! és oltalmazd meg ügyemet az irgalmatlan nemzetség ellen; az álnok és hamis embertől szabadíts meg engem.

Zsolt. 43.2

Hiszen te vagy oltalmam Istene, miért vetettél hát meg engemet? Miért kell gyászban járnom ellenség háborgatása miatt?

Zsolt. 43.3

Küldd el világosságodat és igazságot, azok vezessenek engem; vigye-

nek el a te szent hegyedre és hajlékaidba.

Zsolt. 43.4

Hadd menjek be Isten oltárához, vígasságos örömömnek Istenéhez, és hadd dicsérjelek téged cziterával, Isten, én Istenem!

Zsolt. 43.5

Miért csüggedsz el lelkem, * miért nyughatatlankodol bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki, az én szabadítómnak és Istenemnek.